

Mano krikšto istorija

Laikau save tikra klaipėdiete, nes gimiau ir buvau pakrikštyta trečiame pagal dydį Lietuvos mieste. 2005 metų liepos 9 dieną Kristaus Karaliaus bažnyčioje mane krikštijo kunigas Vladas Gedjauskas. Jis pasakė, kad man tėvelių išrinktas Dominykos vardas yra šventas, todėl neturiu krikštavardžio. Mano Krikšto sakramento priėmimo liudininkais tapo mamos sesuo su vyru. Krikštynose taip pat dalyvavo abi močiutės.

Kadangi krikštyną metu man buvo 3,5 metų, todėl kai ką iš jų prisimenu. Labiausiai atmintin įstrigo akimirka, kai kunigas ant galvos pylė šventą vandenį, aš stipriai kabinausi į savo krikštatėvį, o krikšto mama mane laikė už rankos. Dar pamenu, kaip su krikštyną dovanų maišeliu išėjau iš bažnyčios. Tuo metu mane labiausiai džiugino gauti saldainiai ir tik paaugusi supratau simbolinių dovanų prasmę – pinigėliai reiškė materialinę gerovę, auksiniai auskariukai – mergaitišką grožį, sidabrinis šaukštelis turėjo užtikrinti gerą mitybą ir sveikatą. Vėliau man buvo paaiškinta, kad krikštyną metu gavau ir Dievo dovaną – naują gyvenimą Kristuje, meilę, viltį ir tikėjimą. Iki šiol namuose tebeturiu savo krikšto žvakę, liudijimą ir baltą suknytę.

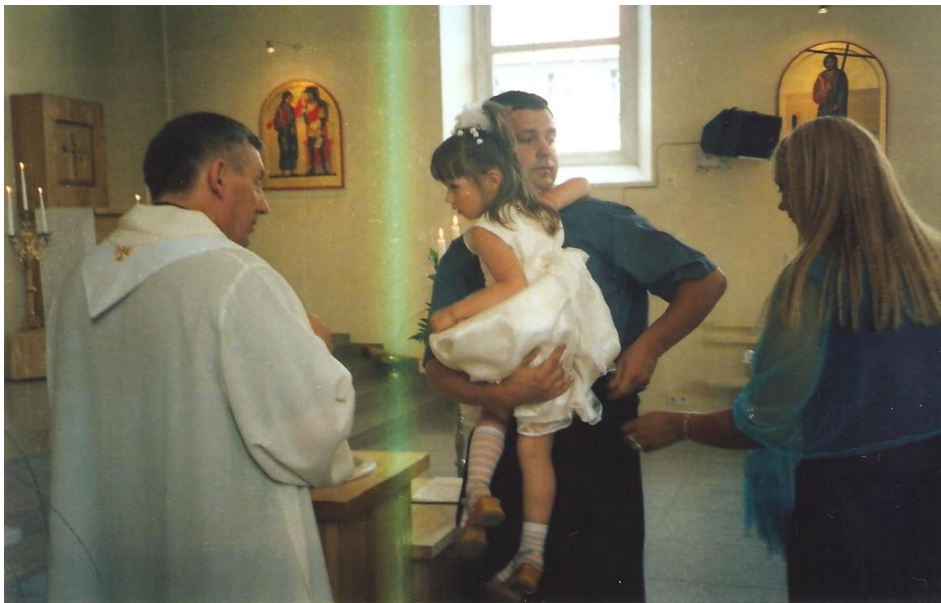
Po krikštyną visi važiavome į vaikų kavinę „Du gaideliai“. Joje mus pasitiko balionais papuošta salė ir malonios staigmenos.

Kadangi oras buvo geras, švietė saulė, todėl išėję iš kavinės iškart nevykome namo, o su tėveliais ir krikštatėviais nuėjome fotografuotis į netoliese esantį Klaipėdos skulptūrų parką. Kai tėtis mane pasodino į skulptūros „Žemė kėlė žolę,/ Žolė kėlė rasą,/ Rasa kėlė pasagėlę,/ Pasagėlė kėlė žirgą,/ Žirgas kėlė raitelį“ balną, pasijutau lyg tikra valdovė (neveltui mano vardas kilęs iš lotyniško „dominus“ – valdovas) ir supratau, kad ši diena – viena svarbiausių mano gyvenime.

Krikštatėviai, nors jau turi savo vaikučių, niekada manęs neužmiršta, aplanko, atneša dovanų įvairių švenčių proga. Krikštamotė mane supažindino su „Tikybės pradžiamokslu“.

Minėdami krikštyną sukaktis su tėveliais išvykstame į kelionę automobiliu, važiuojame dviračiais į gamtą ar susigalvojame kitokių pramogų.

Jau esu priėmusi Pirmosios komunijos sakramentą. Neabejoju, kad užaugusi tapsiu savo giminaičio ar artimojo krikštamote.

Su krikštatēviais Saule Likpetriene (mamos sesuo) ir Valdu Likpetriū

Po krikšto ceremonijos. Už manęs ir krikštamotės eina močiutės – Elzė Kalikienė (tėčio mama), Onutė Mikulskienė (mamos mama) ir mano pusbrolis Emilis Likpetris

Po krikštytųjų Klaipėdos skulptūrų parke su tėveliais – mama Giedre Kalikiene (Mikulskyte) ir tėčiu Sauliumi Kaliku, kuris ir fotografavo krikštynas

Dominyka Kalikaitė, Klaipėdos Ievos Simonaitytės pagrindinės mokyklos 5 klasės mokinė
Vadovė – Jurgita Barasiene